

Ik kom spoedig

door: L. Porret-Bolens

Openbaring 3:11

Tegenwoordig werkt Gods Geest om de gelovigen aan te moedigen en onbekeerden te waarschuwen. Deze beide doelen worden bereikt door de aankondiging van de spoedige komst van Jezus Christus. Dank zij God zijn er nog aandachtige luisteraars. Geschriften worden uitgegeven, op heel wat punten onduidelijk voor velen, maar elk overeenstemmend in de aankondiging van de spoedige wederkomst van de Heiland om Zijn gemeente op te nemen.

Er is een boekje: "De komst en verschijning des Heren" van H. Rossier waarin het verschil wordt aangetoond tussen de komst van de Heer in genade, om de Zijnen op te nemen, voor de profetische tijden van de grote verdrukking en Zijn verschijning in heerlijkheid om het oordeel uit te oefenen over de ongelovigen, om Zijn koninkrijk te vestigen, en voor de ogen van allen de resultaten te openbaren van het gedrag van de Zijnen.

Nu willen wij spreken over de komst van de Heer zoals Openbaringen die ons voorstelt en dit onderwerp dient tot opbouw en ernstige overdenkingen.

Openbaringen zou in zijn geheel getiteld kunnen worden: "Het boek van de komst des Heren ten oordeel." Zijn komst in genade voor Zijn gemeente wordt er niet in genoemd, dan alleen als een bijzaak. De Openbaring gebruikt, in tegenstelling met andere delen van het Nieuwe Testament, nooit een ander woord voor de komst van de Heer dan het werkwoord "komen." Het woord komt veelvuldig voor, overal in de Schrift, met de betekenis die de gewone taal geeft. Behalve dat men het dikwijls vindt om alleen maar aan te duiden de beloofde Messias. Bij uitstek genoemd: "Hij die komt" of de komst van Zijn Koninkrijk of de komst van Zijn eeuw, wat het 1000 jarig Rijk is. (Mat.11:3; Luk.7:19; Hebr.10:37; Mark.11:10; 10:30) Eenmaal verworpen toen Hij als Zoon des Mensen kwam, zal Hij ten tweede male als Zoon des Mensen verschijnen, maar zal moeten erkend worden als Meester, Rechter, Heer en Koning, die wraak neemt over Zijn vijanden, om Zijn koninkrijk op te richten en er zijn dienstknechten mee te verbinden.

Vanaf het eerste hoofdstuk vinden we Hem er als: "Hij die is en die was en die komt." In vers 7: "*Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben; en alle stammen van het land zullen over Hem weeklagen. Ja, Amen.*" Vers 7 is niet een overzicht van de rechterlijke wegen van God, maar het gevolg van de wegen van God. De vestiging van de regering van Christus. God zal voor aller oog voorstellen, Zijn algemeen koningschap op aarde, waar Hij verworpen is, Zijn Zoon, de Zoon des Mensen, de trouwe getuige. Hij is de overste over de koningen op aarde. (5) In dat karakter zal Hij verschijnen als Hij zal komen op de wolken van de hemel met kracht en grote heerlijkheid. (Mat.24:30) Hij zal dadelijk na de grote verdrukking verschijnen. (Mat.24:29)

In vers 7 vinden we zelfs niet het oordeel over de levenden. Dat wordt bewaard voor Openbaring 19 en dat zal plaats vinden op het ogenblik van Zijn verschijning: bij Zijn komst op de wolken zal aller oog Hem zien. Dan zullen Zijn hemelse heiligen met Hem in heerlijkheid geopenbaard worden, maar ook daarover spreekt vers 7 niet. Vers 7 spreekt over Zijn persoonlijke verschijning voor de ogen van de mensen op aarde. Dan zullen de gelovige joden, het getrouwe overblijfsel van het einde, dat door de grote verdrukking is gegaan, Hem herkennen, maar niet zonder een diep werk van berouw over Hem, die door Zijn volk is doorstoken, zoals staat in Zach.12:10-14. "*...zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon...*"

In Daniël 7:13-14 vinden we het hemels toneel, dat sla introductie dient voor ons: "*...ziet, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens mensen zoon, en Hij kwam tot den Oude van dagen, en zij deden Hem voor Denzelve naderen. En Hem werd gegeven heerschappij, en eer, en het Koninkrijk, dat Hem alle volken, natien en tongen eren zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven worden.*" Openbaring 1:7 geeft ons het uiteindelijke doel van de openbaringen: de komst in kracht en heerlijkheid van de Zoon des Mensen van de Koning der koningen; Zijn openbaring voor de hele wereld;

bijzonder voor het joods overblijfsel, dat door berouw tot Hem terugkeert. Maar dat is niet Zijn grootste heerlijkheid, want de hemelse heerlijkheid van Christus en al wat betrekking heeft op Zijn geliefde Bruid, gaan Zijn aardse heerlijkheid en de zegeningen van Israël zover te boven, als de hemel boven de aarde is.

Voor de gebeurtenissen zich onttollen tonen Openbaring 2 en 3 de Heer oordelend: “de dingen die zijn.” Dat wil zeggen, de Gemeente gezien in haar verantwoordelijkheid op aarde. Want het gaat daar niet om de Gemeente, zoals God die in het begin gevestigd heeft, maar zoals ze geworden is in de loop van de eeuwen tot aan haar uiteindelijk oordeel. God oordeelt nooit, wat uit Zijn handen komt, want al Zijn werk is volmaakt, maar Hij oordeelt wat Satan, de mens en de zonde er van hebben gemaakt. Daarom stelt de Heer zich voor aan de verantwoordelijke en bedorven Gemeente, schuldig door dat ze haar eerste liefde heeft verlaten en verder is gegaan op de weg van het verval. De Heer kondigt Zijn komst aan, maar met wat een droefheid, vermaningen, dreiging, smeking en beloften als ze berouw heeft!

Vanaf het begin van het verval heeft de Heer zo tot de Gemeente gesproken. Bij ogenblikken heeft Hij de voortgang van het kwaad belemmerd. Door vervolgingen hun loop te laten hebben, zoals in Smyrna, om zo mogelijk de dingen tot hun eerste toestand terug te brengen, maar zonder duurzaam resultaat. De algemene geschiedenis van de Gemeente, die sluit met Thyatira met deze woorden: “...zij wil zich niet bekeren...” (Op.2:21)

Zijn wederkomst ten oordeel bedreigt de Gemeente. Hij zegt niet: “Ik kom spoedig.” Een boodschap met een belofte, maar:

“Ik kom tot u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen” zoals bij Efeze.

“Ik kom spoedig naar u toe en Ik zal oorlog tegen hen voeren met het zwaard van mijn mond” zoals bij Pergamus.

“...zal Ik komen als een dief, en u zult geenszins weten op wat voor uur Ik tot u zal komen” zoals bij Sardis. Hier wordt de dreiging dringender en meer dichterbij. De wederkomst, of het nu is “des Heren” of van Zijn dag, als een dief, betekent normaal gesproken in het Woord een persoon of een gebeurtenis die in de nacht komt op een onverwacht uur. (Mat.24:43,44; Luk.12:34; 1Thes.5:2; 2Petr.3:10) Het is geen vernietigende gebeurtenis, zoals men wel meent.

In 2 Petrus 3 komt de dag onverwacht als een dief, onttolt zich tot op de uiteindelijke vernietiging van de hemelen en de aarde. (Met opzet weglatend het daartussen gelegen 1000 jarige Rijk, dat geen deel uit maakt van de dag.) De komst des Heren of van Zijn dag, als een dief, wijst het begin aan van een tijd van oordeel, dat, plotseling begint na de opname van de Gemeente, voortgezet wordt tot aan de verschijning

van de Heer met Zijn heiligen om alles te vernietigen, dat zich verzet tegen de vestiging van Zijn regering. Dezelfde tekst: “Zie ik kom als een dief” wordt herhaald in Op.16:15 als de eindstrijd dichtbij is. Zo is het ook in 1 Thes. 5:3. *“Wanneer zij zullen zeggen: Vrede en veiligheid, dan zal een plotseling verderf over hen komen zoals de barensood over een zwangere, en zij zullen geenszins ontkomen.”*

Dit beeld vindt men in Jeremia 30:6 en 7 om aan te duiden een tijd van benauwdheid voor Jacob. (Zie ook Jes. 26:16,17; Hos.13:13 en Jes.13:8)

Als het gaat om “de dief” bedoelt het Woord een onverwachte gebeurtenis, die plotseling komt en die een poos kan duren. Deze gebeurtenis kan men vermijden als men waakt. Als er gesproken wordt over barensweeën, gaat het om een plotselinge gebeurtenis, waarvan de gevolgen onvermijdelijk zijn. Een ernstige omstandigheid:

Plotseling verderf dat over de wereld zal komen. (1Thes.5:3) Een verwoesting, die we zien voortzetten door heel openbaringen, zal over de mensen komen als ze zullen zeggen: “Vrede en veiligheid.”

De tijd zou niet ver meer hoeven zijn waarop een tijd van schijnbare vrede en veiligheid zou lijken te komen voor de wereld na zoveel oorlogen, revoluties en opstandigheden. Dat zou precies het ogenblik kunnen zijn, waar de barenweeën beginnen. De belijdende christenheid en de wereld zullen daaraan niet kunnen ontkomen. Maar dan is ook het moment daar dat de Heer Zijn Gemeente zal komen halen. Want de laatste zal niet “de ure der beproeving” die over de hele aarde zal komen doorgaan en ook niet de smarten ondervinden waarvan niemand zal kunnen ontvluchten.

In tegenstelling met de bedreiging: “Ik kom tot u” van Sardis, staat de belofte: “Ik kom spoedig” van Filadelfia. Filadelfia stelt de vrucht van genade voor, na het onherstelbaar verval van de belijdende kerk, voorgesteld door het Protestantisme. Deze vrucht wordt gevormd door een zwak overblijfsel dat de Heer kan erkennen als Zijn Gemeente. Te midden van een toenemende duisternis is er een verlicht Gosen, waarop de blik van de Heiland met welgevallen rust. Een getuigenis voor Hem, dat Hij onderscheidt van de afgoderij van Thyatira, de doodsheid van Sardis, de lauwheid van Laodicea. Filadelfia is aan alle zijden omringd door belijdenissen zonder leven en aanmatiging zonder kracht, die een voorwerp van walging zijn voor Christus. Waar kan men dit getuigenis vinden? Wie zou dat kunnen zeggen? Het is verborgen. Zoals de zeventuizend die Elia niet kon onderscheiden en die de mensen tegenwoordig nog minder kunnen onderscheiden. Maar de ogen van de Heer zien het en dat moet alle geliefde kinderen van God voldoende zijn, die in het gevoel van hun uiterste zwakheid, het karakter van Filadelfia verwerklijken.

Alleen tegen Filadelfia zegt de Heer, aanmoedigend: “Ik kom spoedig.” En Hij vraagt niets anders van ze,

dan vast te houden wat ze hebben. Wat heeft Filadelfia dan? Zijn Woord en bewaart dat. Schijnbaar iets onbetekenends, maar voor het arme Filadelfia is het een onmetelijke genade. Want Zijn Woord bewaren, is Zijn Naam niet verloochenen. Deze beide dingen zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden en kenmerken iedereen die tot Filadelfia behoort. O, Filadelfia, laat uw kroon niet wegnemen! De tijd is nabij waarop allen zullen erkennen dat de Heer u heeft liefgehad. (9) Hij zal u invoeren in de kracht en heerlijkheid en uw kroon zal zijn: de nieuwe naam van de Zoon des Mensen ingegaan in de heerlijkheid van God en de Naam Zijns Gods. En als uw zwakheid en uw onvermogen hebben gemaakt dat noch de mensen of het volk van God u heeft herkend, zal spoedig de naam van het nieuwe Jeruzalem, van de heerlijke Gemeente, op u schitteren en alle ogen zullen deze naam moeten en kunnen lezen. Allen zullen erkennen, dat Filadelfia door de Heer wordt erkend als te behoren tot de heerlijke Gemeente. Jezus geeft haar een ereplaats, een kroon, omdat ze nederig was en in haar nietigheid, trouw de komst van de haar Geliefde heeft verwacht.

Geliefde lezers, de Heer zegt nu tegen ons, meer dan ooit: "Ik kom spoedig." Hij zegt dit niet tegen Sardis of Laodicea. Laten wij het karakter van Filadelfia verwerklijken, opdat ook dit woord ook tot ons gericht mag worden. Willen wij de Heer kennen, als Hij haastig komt, als Hij die voor ons komt, ons tot Zich zal nemen en ons kronen zal geven, als beloning voor de stipte trouw aan Zijn Woord en voor de liefde tot Zijn Naam?

In Openbaring 4 en 5 vinden wij het toneel in de hemel dat volgt op de opname van de Gemeente. De troon van het Goddelijke bestuur is in de hemel. Alle verheerlijkte heiligen¹ omringen die. In het midden van de troon bevindt zich het Lam, met de tekenen van Zijn offerande. Het boek van de raadsbesluiten en wegen van God, die de vestiging van de algemene regering van Christus op aarde moet brengen, dit boek is tot hiertoe verzegeld, rust in de hand van Hem die op de troon zit. Niemand kan het inzien. Het Lam heeft alleen overwonnen om het te openen. Dan gebeurt er een grote gebeurtenis. "En het kwam en nam het boek uit de rechterhand van Hem die op de troon zat." (Op.5:7) Hij komt voor Hem, die op de troon zit, voor alle hemelse heiligen en de myriaden engelen, om de zegels te verbreken, om alle profetische oordelen de vrije loop te geven, tot het ogenblik dat Hij zal verschijnen om Zijn vijanden met een laatste slag te slaan, terwijl Hij omringd zal zijn van alle verheerlijkte heiligen, als Koning der koningen en Heer der heren.

---

¹ De oudsten zijn niet de Gemeente, maar de Gemeente maakt er deel van uit. Als zij zich klaarmaakt voor de bruiloft, verdwijnen de oudsten.

Zijn komst voor de troon is de enige daad die aan de uiteindelijke wegen van God ten opzichte van de wereld een snelle ontwikkeling geeft. Het Lam alleen heeft het recht ze te volvoeren, omdat Het geslacht is. Daarna worden de zeven zegels geopend en de zeven trompetten klinken. Men hoort dan ook niet het woord: "Hij kwam." Het feit, dat Hij eenmaal voor de troon gekomen is, is voldoende om de geschiedenis van de wereld te beëindigen, om het "einde der eeuwen" te brengen, om de oordelen uit te voeren, om de verborgenheid van God te voleindigen. (Op.10:7) Dat wil zeggen, om op een besliste wijze het goddelijk bestuur te openbaren met zijn orde en zegeningen op de aarde. Nadat het Lam voor de troon is gekomen, komen de oordelen zelf. Eerst zijn ze als een algemeen overzicht van alle oordelen uit de openbaring, door de komst² de vier ruiters. De oordelen volgen elkaar op tot aan de zevende trompet, of het derde wee, dat snel³ komt. (Op.11:4) Een teken dat de grote dag van de toorn van God is gekomen (Op.11:18) en dat, daardoor God de Almachtige Zijn regering heeft aanvaard. Elke opmerkelijke lezer van Openbaringen weet, dat het algemeen overzicht van het boek eindigt bij Openbaring 11:18 en omvat het oordeel over de doden na de verdwijning van de tegenwoordige hemel en aarde. Wij gaan dus niet in op de bijzonderheden van de volgende hoofdstukken. Het is voldoende op te merken: de komst van het oordeel over het grote Babel (Op.18:10) gevolgd door de Halleluja's, die de gelukkige tijding aankondigen, dat de bruiloft van het Lam gekomen is vóór de verschijning van de Heer met al Zijn heiligen om Zijn vijanden te vernietigen en Zijn regering te vestigen.

Na de beschrijving van het nieuwe Jeruzalem, die de bruid is, de vrouw van het lam, gedurende het 1000 jarig Rijk, komen we tenslotte tot het laatste hoofdstuk van dit boek.

In dit hoofdstuk wordt niet alleen gesproken, zoals in Openbaring 5, over Jezus, die komt, maar Hijzelf spreekt, zoals Hij het eenmaal gedaan heeft in de brief aan Filadelfia. Hijzelf herhaald drie keer: "*Ik kom spoedig*." De gehele inhoud van Openbaringen wordt samengevat in de beide eerste woorden van dit hoofdstuk: "*Ik kom spoedig*." Woorden die het hart van gelovigen met vreugde vervult en het hart van boze en ongelovigen met vrees.

Het derde: "*Ik kom spoedig*" heeft niets met de wereld te maken maar met de Gemeente, de Bruid van het Lam van Christus naar Zijn hart, reeds erkend door de Heer als de Zijne, terwijl Hij, in de tijd van verval, die wij doorgaan te midden van dat verval, een blik vol genegenheid werpt op een arm Filadelfia, een veracht overblijfsel, dat Zijn komst met geduld verwacht.

---

² De woorden "en zie" achter het woord "Kom!" zijn twijfelachtig en moeten weggelaten worden. (Op.6:1)

³ of weldra

“En hij zei tot mij: Deze woorden zijn getrouw en waarachtig, en de Heer, de God van de geesten van de profeten, heeft zijn engel gezonden om zijn slaven te tonen wat met spoed moet gebeuren. En zie, Ik kom spoedig. Gelukkig hij die de woorden van de profetie van dit boek bewaart.” (Op.22:6,7) Dit vers is eigenlijk het laatste van het boek. Het herhaald wat het eerste vers (Op.1:1) in dezelfde woorden had verklaard. Alle dingen die spoedig gebeuren moesten, zijn nu volledig. Er hoeft niets aan toegevoegd te worden, ook niet iets van weggelaten worden. Maar alle dingen zijn geopenbaard om bewaard te worden, tot de Heer komt. *“En zie, Ik kom spoedig.”* Deze dingen bewaren is voor het overblijfsel van het einde. Het verwerkelijken dat de oordelen van God daar zijn. Standvastig blijven in het getuigenis voor de Messias. Geen compromis sluiten met het Beest en de valse profeet. Weigeren hun teken te dragen. Met volharding door de grote verdrukking gaan Wachten op de bevrijding, door de Verschijning van Hem die door de wereld en Zijn volk was verworpen. Deze getuigen worden welgelukzalig verklaard. Alle oordelen, die het overblijfsel doorgaat, worden afgesloten door de aankondiging van een zaligspreking. Het is het welgelukzalig dat zo dikwijls herhaald wordt in de Psalmen. De getrouwen zullen ondersteund worden door deze hoop: *“Ik kom spoedig.”* Na de verschrikkelijke jaren, die het uur van beproeving vormen, zal de Heer op de wolken verschijnen en zal Zijn regering vestigen en daarin zal dit berouwhebbend en veracht overblijfsel de ereplaats op aarde innemen.

Maar dit eerste: *“Ik kom spoedig”* dat vergezelt gaat met *“welgelukzalig”* betreft niet alleen het overblijfsel van de joden of van de volken, waarover in dit boek gesproken wordt. (Op.7) Het betreft ook het christelijk overblijfsel in de tegenwoordige tijd. Hoe, zult u zeggen, zouden wij dit woord kunnen bewaren, als wij de tijd van oordelen niet hoeven mee te maken? Ik kan daarop antwoorden: Het is voor ons als we ons gescheiden houden van een wereld, die geoordeeld zal worden, als we niet de beginselen volgen van hen, die de aarde bewonen, als we wachten op Hem, die spoedig komt. De gelovigen worden hier gezien in hun verbinding met de profetie. Die veronachtzamen, is vergeten het plotseling verderf dat op de wereld zal vallen. Het is onze rust zoeken te midden van hen, op wie de drie “Weeën” zullen worden uitgeoefend. Helaas, hoeveel christenen vergeten de woorden van dit boek te bewaren, of zoeken er alleen maar voedsel in om hun nieuwsgierigheid te bevredigen, in plaats van naar de waarschuwingen te luisteren, die het tot hun geweten richt! De woorden van de profetie bewaren, is ook de ogen richten naar de vestiging van de heerlijke regering, die de oordelen zal beëindigen, als onze Heer zelf de beloning van Zijn gehoorzaamheid zal ontvangen. *“Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting.”* (Ps.2:8)

In dit eerste gedeelte is het: “Ik kom spoedig” voor allen⁴ die op verschillende tijden, de woorden van de profetie van dit boek zullen hebben bewaard.

In vers 12 staat een tweede: *“Ik kom spoedig.”* *“En hij zei tot mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij. Laat hij die onrecht doet, nog meer onrecht doen; en die vuil is, zich nog vuiler maken; en die rechtvaardig is, nog meer gerechtigheid doen; en die heilig is, zich nog meer heiligen. Zie, Ik kom spoedig, en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden zoals zijn werk is. Ik ben de alfa en de omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde.”* (Op.22:10-13) De woorden van de profetie zijn niet meer verzegeld zoals de woorden van Daniël tot aan de tijd van het einde. (Dan.12:4) De eindtijd is nabij, zo dichtbij, dat het lot van de bozen en van de rechtvaardigen, onherroepelijk lijkt vastgesteld. De onrechtvaardigen zullen niet tot God terugkomen door berouw op het laatste ogenblik. Deze woorden zeggen het: “Wie vuil is, laat hij zich nog vuiler maken” en die zouden tot hun geweten moeten spreken. Nauwelijks hebben zij de tijd te ontkomen en gered te worden, door vrees, door hen uit het vuur weg te rukken! (Jud.:23)

Het eerste: “Ik kom spoedig” is gericht tot het profetisch overblijfsel van het einde en tot het overblijfsel van het heden, dat acht geeft op het profetisch woord. Het tweede: “Ik kom spoedig” richt zich tot de wereld en de gelovigen. Het brengt tegelijkertijd de beloning of straf, ieder naar zijn werk. De huidige gelovigen zullen deze beloning ontvangen voor de rechterstoel van Christus. Maar dit woord: “Ik kom spoedig” is ook het teken voor de oordelen, die op de ongelovige wereld zullen neerkomen. Nu is het niet meer *“gelukkig hij die de woorden van de profetie van dit boek bewaart.”*, maar *“gelukkig zij die hun lange kleren wassen, opdat zij recht hebben op de boom van het leven en zij door de poorten de stad binnengaan.”* (Op.22:14) Het gaat om het geluk van de getrouwen, die hun kleren gewassen hebben in het bloed van het Lam. (Op.7:14) Die de Heer op aarde gediend hebben in praktische heiligheid. Dit geluk behoort, net als het eerste, niet alleen tot de heiligen van heden, tot de heiligen van de genadetijd, maar tot alle heiligen uit de joden en uit de volken, die de uiteindelijke verzoeking door zullen gaan en vertrouwen op het offer van het Lam en die op aarde werken van heiligheid en gerechtigheid hebben beoefend. De beloning van de christenen en de heiligen van het profetisch tijdperk heeft op verschillende ogenblikken plaats.

Voor de christenen, zodra ze zullen worden ingevoerd in de heerlijkheid door de komst van de Heer

Voor de heiligen uit het profetisch tijdperk, aan het begin van het 1000 jarig Rijk.

---

⁴ Het overblijfsel van de joden, van de volken of van de christenen

Allen hebben het recht op de boom van het leven en zullen door de poorten de stad in gaan. Maar dit: “Ik kom spoedig” is ook het uiteindelijk vonnis van de onrechtvaardigen en zij die vuil zijn. Zij zullen voor altijd uit de stad van God gebannen worden

De laatste verzen van dit boek bevatten de woorden van de Heer zelf: “Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden om u deze dingen te betuigen voor de gemeenten. Ik ben de wortel en het geslacht van David, de blinkende morgenster.” (Op.22:16) De Heer stelt zich eerste voor in Zijn koninklijk karakter. Hij is in de eerste plaats “de wortel en het geslacht van David” naar Jesaja 11:10 “Want het zal geschieden ten zelve dage, dat de heidenen naar den Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier der volken, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn.” Als de wortel van David zal Hij over de volken regeren. Hij zal ze verzamelen en zij zullen Hem zoeken. Het zal een heerlijke rust zijn. Zefanja 3:17 De rust der liefde. “Want er zal een Rijsje voortkomen uit den afgehouden tronk van Isai, en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht voortbrengen. En op Hem zal de Geest des HEEREN rusten, de Geest der wijsheid en des verstands, de Geest des raads en der sterkte, de Geest der kennis en der vreze des HEEREN.” (Jes.11:1) Hij zal de ware Salomo zijn, die regeert in de volheid van de Geest over het nieuwe Israël, genoemd: “de ootmoedigen van het land.” In onze tekst komt Zijn titel tot zegen van de volken op de eerste plaats. Dit si in overeenstemming met de inhoud van openbaringen. Jesaja stelt het eerst voor de zegen van Zijn volk. Als type was de wortel van David, Izak geofferd en als door dodenopstanding door zijn vader Abraham terug ontvangen. Het zaad van Abraham was Christus. (Gen.21:12; Gal.3:15-17) In hem moesten alle volken der aarde gezegend worden. (Gen.22:18) Salomo was het zaad van David voor Israël. De Heer kondigt dus hier Zijn koningschap in genade aan de Gemeente aan voor de volken in de persoon van David en Zijn koningschap in heerlijkheid voor Zijn volk in de persoon van Salomo.

Wat ook de zegeningen, waaraan de Gemeente deel zal hebben, omdat ze met Christus heersen zal, zullen zijn, zij hebben geen verband met de genegenheden van de Bruid. Maar het volgende woord: “Ik ben de blinkende morgenster” uitgesproken door de bruidegom, doet het hart van de Bruid overvloeien en doet haar antwoorden: “Kom!” Met Hem heersen, omringd met al de schittering van Zijn koningschap is niet zo belangrijk voor haar. Hem te bezitten, Hem alleen, in persoon, dat is belangrijk. Zij bewondert Hem in al de schittering van Zijn heerlijkheid, maar zij heeft Hem lief, als de Bruidegom. Zij heeft in de nachtwaken Zijn komst verwacht. Hij is voor haar geen onbekende. In haar hart is, door hemelse genade, nu al de Morgenster opgegaan. Zij verwacht Hem, want zij heeft Zijn stem gehoord, die tot haar zei: “Ik kom spoedig”, in al de dagen, dat zij als arm Filadelfia met weinig kracht, vertroost en aangemoedigd was door dit woord en had

vernomen van Hem, welke plaats zij in de heerlijkheid zou hebben.

Zodra Hij gezegd heeft: “Ik ben de blinkende morgenster.” Zeggen de Geest en de Bruid: “Kom!” De Bruid antwoordt niet alleen. De Geest, die haar kracht geeft, de geest, die tot haar spreekt over Christus en door wie zij kan spreken, deze Trooster, die haar gegeven is in de afwezigheid van de Bruidegom en die aan Hem getuigenis geeft, zegt: “Kom!” met haar en door haar.

Als zij de Morgenster wil zien en in de wolken wil opstijgen om Hem in de lucht te ontmoeten, gebeurt dit door de Geest, die haar kracht geeft en die haar nooit zal verlaten, omdat Hij eeuwig bij haar blijft. De Trooster keert terug met de Bruid naar de Heer, die Hem naar Zijn Gemeente heeft gezonden om Hem bij haar te vervangen in Zijn afwezigheid. Hij zal haar ook, aan het eind van haar lange reis, zoals Eliëzer, Rebekka in de armen van Izak bracht, in de armen van de Geliefde brengen om Hem nooit meer te verlaten. Zodra de Gemeente bij Hem zal zijn, zal zij ongetwijfeld de schitterende heerlijkheden van Zijn koninkrijk delen, maar veel meer dan dat, zal zij een eeuwige, onbewolkte gemeenschap met Hem delen, die haar liefheeft en die haar Zijn liefde heeft bewezen.

Hebt u er ooit aan gedacht, dat de gemeenschappelijke verwachting van de Heer, de ware hoop van de Gemeente is? Gelukkig hij, die haar kent en verwerkelijkt! Dit kan alleen maar dode letter zijn voor de geliefde kinderen van God, die vastgehouden in de systemen, die zij hun kerken noemen, nooit de gemeenschap van de Gemeente van Christus hebben gekend. Deze zielen begrijpen niet, dat Jezus nooit de menselijke sekten heeft liefgehad, maar dat Hij de Gemeente heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven. Laten wij dus de Gemeente liefhebben zoals de Heer haar liefheeft.

De gemeenschappelijke verwachting van de Heer komt hier op de eerste plaats. Maar er is ook, dank zij God, een persoonlijke verwachting: “En laat hij die het hoort, zeggen: Kom!” Gelukkig de gelovige, die dit laatste doet. Honderdvoudig gelukkig die ze allebei verwerkelijkt. Als de Geest de Gemeente vergezelt om te zeggen: “Kom!” brengt Hij haar in direct contact met alle gedachten van het hart van Christus.

De Heer, als Hij spreekt tot de Bruid over wat Hij is, zegt niet op de eerste plaats tegen haar: “Ik kom spoedig.” Hij wil, dat zij aangetrokken door de schitterende glans van de morgenster, zij zelf uitroept: “Kom!” Daarop antwoordt Hij haar zelf. Hij spreekt hier niet meer tot de gezegende volken. Ook niet tegen het trouwe overblijfsel van Israël. Maar Hij spreekt tegen Zijn geliefde Bruid. “Ja, Ik kom spoedig” Zijn woord is de waarheid zelf. Is Hij niet de Ja en de Amen. (Op.1:7) Ja, zegt Hij, ik antwoord op je wens, Ik kom spoedig.

Heeft dit woord in uw hart geklonken, geliefde broeders en zusters, u allen, die de Bruid van Christus bent in deze wereld? Hij beantwoord uw wens met: "Ja." Zult u amen zeggen op het Zijnen, Amen op Zijn belofte, want wat Hij belooft kan Hij volbrengen? Als Hij zegt: "*Ja, Ik kom spoedig*" laat Hij ons het laatste woord: "*Amen, kom, Heer Jezus*" Zullen wij Hem aarzelend antwoorden geven of zullen wij Hem

antwoorden met een kreet uit een hart, waarvan ieder slag Hem toebehoort?

Laten wij bereid zijn. De lendenen omgord. Onze lampen brandend. Hij zal aan de deur kloppen. Hoort u Zijn voetstappen al naderen?

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique](#)

Titel: [Oorspronkelijke titel](#)